ΣΤΟ ΠΑΖΑΡΙ ΤΟΥ ΦΩΝΙΑ

Σπό πα γά ρι του λη στή πό - λη - σα. Τά - δα - κεν ά μου κι' ή - θρα τήν - πόρ τα
Σπό πα γά ρι τών - φο - νιά δέ φε ρων σαν πε ρι στό ρι καίβ - βας το θρά δυ
Σπό πα γά ρι της αν - γής πό - λη - σα και τή φω - νή μου πή ρα νε και το
Στα πα γά ριές ὁ - λες της γής πού χαν γά ρια τή χα - ρά μου κί α γα πη μου σε -

σου κλει στή · ά - γά - πη - ά - γά πη · ά - γά πη μου πό - λη σα και τήν καρ διά μου
στις - ενιά και πού λη σα και πού λησα · τά μά τια μου — κλά γα σα μα χαι ρι
αυ - μα - μου α - γά πη α - γα - πη · ά - γά πη μου πέ τρα της ὑ - πο μο νής μου
γύ ρα σαι μέ νου - σι δες μέ νου - σι — δες και πλη - γές και καρ - φιά στόν - ἐ φω - τά μου.

(ΕΝΩΣΕΙΣ)

(INTERMEZZO)

(ΕΝΩΣΕΙΣ)

ΗΡΘΑΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΤΑ ΜΑΥΡΑ

Νό - μος κλέ - φτι νέ συν νε φο - - και κα - νός — τήν - αὐ - τω - τό - νε πή - ρε - ὅ - δρό μος κλέ - πτι νε - ή
Νό - μοι και - τά τρα - γου - - δια μας και νός — και πή ραν τή - μη - ή - μας δρό μοι και τήν ἄλ -

πι - κρα - κα θε νός — ἡρ - θαν - οἰ ἀν - θρω - ποι μέ τά μαῦ ρα — πῆ - χυν ὀκο - τά δι στά μαι διά
γά πη κα θε νοί - ψυ χυν στα - σιν — τρα και στό χώ - μα — κί - στε ρα ψυχ - νουν στόν καρ - διά

τους — κλώ - τσι - πά - ἐ - χυν - τή - βρο - χή στά χε ρια — και κε φον - νό - στό κοι - τάγ - μά - τής
μου — μα — θρι στην πλη γή — μου κό - μα στά μά τια και στα δα κρυ - α - μου